

A nehézipar veszi át a gázgyárakat

A fejlesztésről a tanácsokkal közösen döntenek

A Nehézipari Minisztérium megállapodott az illetékes tanácsokkal a vidéki gázgyárak átvételéről hozott határozat végrehajtásáról.

Az egységes irányításról hozott határozat, amely 1 millió 400 millió forintot irányoz elő a gázipar fejlesztésére az 1972-ig terjedő időszakban, többek között arról is intézkedett, hogy a tekintélyes összegből a vidék gázellátásának kibővítésére fordítandó 800 millió forint felhasználásáról a nehézipar, mint a gázipar gazdája gondoskodik és e célból vegye át a tanácsok kezelésében levő vidéki gázgyárakat is. Az elmúlt hetekben az érdekelt megyei, illetve városi tanácsokkal megtartott tár-

gyalások után létrejött az egyetértő megállapodás a gázgyárak átadására. A megállapodás értelmében az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt január 1-én átveszi a tizenegy vidéki gázművet, a pécsit, a miskolci, a székesfehérvári, a dunajvárosi, a győrit, a soproni, a szegedi, a szombathelyi, a debreceni, a bajait és a szolnoki, s ettől kezdve saját vállalkozásaként üzemelteti őket. Megállapodtak abban is, hogy a tröszt a gázgyárak fejlesztésénél, a lakosság gázellátásának bővítésénél természetesen mindig messzeelőzően figyelembe veszi a tanácsok kívánságait, javaslatait, s velük egyetértésben határoz a fejlesztésről. (MTI)

KGST-ülés Budapesten

A KGST fémkohászati állandó bizottsága november 11-18 között Budapesten tartotta 25. ülését. Apró Antal, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány elnökhelyettese 10 éves fennállása alkalmából üdvözölte a fémkohászati állandó bizottságot, majd dr. Lévárdi Ferenc, a bizottság elnöke beszámolt az eddig végzett munkáról. Felszólaltak a KGST tagállamok delegációinak vezetői, valamint dr. Vincze Imre, a KGST titkárhelyettese.

A bizottság megállapította, hogy az utóbbi 10 évben a tagállamok színesfémipara gyors ütemben fejlődött.

Megvitatott a tagállamok együttműködésének kérdéseit a színesfémkohászati területen és jóváhagyták az 1967. évi munkatervet. (MTI)

Milliók szorgalmával és lendületével

Irta: Beckl Sándor, a SZOT titkára

A kongresszusi munkaversenyben a dolgozók és a vezetők, a vállalati kollektívák gazdasági feladataik megvalósítását — látványos külsőségek nélkül — szorgalmas és tartalmas munkával, vállalásaik teljesítésével, igen sok helyen időarányos túlteljesítéssel végzik. A kongresszusi verseny hatása az eddig eltelt időszak nagyrészt kedvező gazdálkodási eredményeiben is tükröződik. Az év első nyolc hónapjában a népgazdasági célkitűzések a tervezettnél kedvezőbb mértékben valósultak meg és gyorsult a fejlődés üteme az előző évhez mérten. Az ipar termelése ebben az időszakban 6 százalékkal növekedett. Ez önmagában is jó eredmény és jelentőségét növelte az a tény, hogy a többtermelés tekintélyes részét exportáltuk, elősegítve ezzel az ország nemzetközi fizetési mérlegének tervezettnél kedvezőbb alakulását. A mezőgazdaság megtermelte az ország ellátásához szükséges kenyérgabonát. Javult a zöldszélesség és a tavalyinál alacsonyabbak voltak az árak.

A szükségletre való termelés igen fontos célkitűzése a kongresszusi munkaversenynek is. Az export túlteljesítése, a készleteknek az előző évhez viszonyított kedvezőbb alakulása, a lakosság szükségleteinek választékosabb kielégítése egyes terméklelővelésekben azt bizonyítja, hogy ez a helyes célkitűzés eredményesen realizálódott a munkaversenyben a tömegaktivitás révén. Kedvező jelenség az is, hogy az energia és alapanyagok termelése meghaladja a tervezett és így némileg enyhültek anyagezállási gondjaink. Ezekben az eredményekben tükröződik a dolgozók többségének az a helyes törekvése, hogy a kötelezettségeken túl többet, jobbat, szebbet adjanak a társadalomnak, mindinkább felismerve, hogy egyéni boldogulásuk mindegyikétől a közös vagyon gyarapodásától, a munkáshatalom erősödésétől függ.

A munkaverseny színvonalának, tartalmasságának növelésére irányuló törekvés jut kifejezésre abban az általános jelenségben, hogy a pártkongresszus tiszteletére újabb kollektívák tettek vállalatát, a szocialista brigád, illetve a szocialista munka műhelye, üzeme, gyára cím elnyerésére.

A tömegaktivitás kiszélesedése is jellemző vonása a kongresszusi versenymozgalomnak. Ez megmutatkozik abban is, hogy növekedett a versenyben részt vevő műszaki-gazdasági dolgozók száma és mindinkább bekapcsolódnak a kutató és tervező intézetek dolgozói is. A versenyben való részvételüknek nagyon hasznos és eredményes megnyilvánulási formái az egymással kooperáló vállalatok szocialista szerződésai az együttműködés eredményesebbé tételére. Hasonló törekvések tapasztalhatók egyes vállalatoknál az egymást kiszolgáló műhelyek, gyáregységek kapcsolatában. Különösen hatékonyak az egyes tervező, illetve kutató intézetek és a kivitelező vállalatok között meghatározott fejlesztési vagy tervezési feladatok megoldására kötött komplex vállalatok és szerződések.

A kongresszusi verseny igen örömdetes és nagyszerű jellemvonása az, hogy a gazdálkodás eredményességét növelő, minőségjavítási, takarékosági, export és műszaki fejlesztési célkitűzések mellett egyre inkább megtalálhatók a társadalmi jellegű, gyáron belüli és azon kívüli életkörülmények javítására irányuló törekvések. Ilyenek a társadalmi munkában végzett út-, csatorna-, lakásépítkezések, az üzemek udvarainak parkosításai, szociális, kulturális ellátottság lehetőségeinek bővítése.

Javulás mutatkozik az erkölcsi és anyagi elismerés alkalmazásában, amelynek eredményeként a kiemelkedően dolgozókat illető kitüntetések, jutalmazások jobban összehangolóak az anyagi ösztönzés jól bevált formáival, főleg a premizálással és a nyereségrészeséssel. Erre mutat az, hogy a versenyben élen járó egységek és kollektívák anyagi megbecsüléseként mind gyakoribb a meghatározott feladatok teljesítéséért kitűzött

céltulalmazás. Találkozhatunk olyan szárdékkal is, hogy a termelési feladataikat kiválóan teljesítő szocialista brigádok tagjai felemelt összegű nyereség visszatérítésben részesülnek majd.

Sok vállalatnál — helyesen — jutalmazási jogot biztosítanak és pénzügyi keretet létesítenek az üzemvezetők és művezetők számára. A verseny célkitűzéseket, céladatait az üzemvezetők határozzák meg és a jutalmat is ők adják.

Nehezen tudunk azonban előre lépni abban, hogy a jutalmazásoknál elszakadjanak a hagyományos ünnepi „pénzkiosztástól” és ugyanígy az egyes dolgozó kategóriák részére szintén „hagyományos” megállapított jutalmazási összegektől. Mindinkább arra kell törekedni, hogy a jutalmazás közvetlenül a kiemelkedő munkavégzés után történjék és a jutalom összege, valamint az erkölcsi elismerés formája arányban álljon a megoldott feladat nagyságával. A helyes bérezés mellett ez a másikkal feltétele annak, hogy a „jó munkás” és a „jó kereső munkás”, illetve dolgozó fogalma minden esetben gyakorlatilag is egyet jelentessen.

A dolgozók lendületét, munkakedvét csökkenti és a termelésben változatlanul a legtöbb kiesést okozza, hogy a megfelelő fajtájú és választékú anyagok és alkatrészek adott helyen és időben sok esetben nem állnak rendelkezésre. Az építőiparban például rendszertelen, hiányos az anyagellátás cementből, gőmvasból, falazó anyagokból. Sok esetben anyagihiány akadályozza a folyamatok, programszintű munkát a textil- és ruházatiiparban is. Igaz, hogy az anyag és alkatrészhiány részben az import nehézségeivel és kapacitás hiánnyal is összefügg, azonban tapasztalataink szerint a vállalatok közötti nem megfelelő együttműködés és még sok esetben a gyáron belüli szervezatlenség is nagymértékben okozja annak, hogy egyes árufeladásokból időleges hiányok keletkeznek és az export kiszállítók késlekednek.

A folyamatos értékesítésnek, a szükségletek megfelelő kielégítésének ma már alapvető feltétele a minőségileg kifogástalan termékek gyártása. A kongresszusi versenyben részt vevő dolgozók, szocialista brigádok vállalásaiban egyre nagyobb teret kap a minőség javítása. De ez még nem általános. Nem vált még széleskörű gyakorlattá a szocialista brigádvezetők múlt évi országos tanácskozásának jelszava: legyen a minőségi munka a brigádok becsületbeli ügye! A minőségi munkát megbecsülő közszellem kialakításában az előrehaladást szolgálja, ha mindinkább azokat a dolgozókat részesítenénk kellő anyagi és erkölcsi elismerésben, akik lelkiismereti ügyüknek tekintik az általuk gyártott termékek jó minőségét.

Van olyan tapasztalatunk is, hogy a vállalásokban a lehetőségekhez képest nem szerepelnek mindenütt kellő arányban a munka és üzemszervezés, műszaki fejlesztés, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítására irányuló törekvések. Elég általános még az a szemlélet és gyakorlat, mely a műszaki, gazdasági vezetők feladatait csak a verseny szervezésében, a vállalások teljesítéséhez szükséges feltételek megteremtésében, a versenyző kollektívák „patronálásában” és munkájuk értékelésében látják. Ez továbbra is feladat. A fejlődés útjait azonban azok a műszaki dolgozók, brigádok és komplex brigádok jelzik, akik munkakörü körtelezetségeiken túlmenően meghatározott műszaki fejlesztési, munka- és üzemszervezési, munkabiztonsági feladatok megoldására is vállalkoznak.

Mint ismeretes, a kongresszusi verseny nem ér véget a IX. pártkongresszus megtartásával, az egész 1966. évi népgazdasági feladatok jobb végrehajtását szolgálja. Az év hátralevő részében méginkább a minőségi munka végzésére kell összpontosítani erőnket. Ugyanakkor elő kell segítenünk azt is, hogy a pártkongresszus tiszteletére kibontakozott tömegaktivitást átgépsítsük a következő esztendőre, 1967. évi gazdasági céljaink sikeres megvalósítása érdekében.

A RUHAGYÁRBAN 1

Várni pedig nem szabad

Nagy lombú fák között, tiszta környezetben húzódik meg a Szegedi Ruhagyár a Kossuth Lajos sugárút végé felé. Küllemre egyik legszébb gyára az országnak. Az üzemben több mint kétezer ember dolgozik. A dolgozók 80 százaléka nő. Sokoldalúan sajátos munkát végeznek a gyárban: a konfekciónak kívánnak hírnevet és becsületet szerezni.

Igyekezettükhöz, szorgalmukhoz nem fér kétség, sőt szenvedélyesen kutatják, keresik az újat, hogy a jövőben is élen maradjanak. E munkájukhoz jelentős segítséget nyújtott az üzemi pártértekezlet, ahol gázda módjára értékelték mindannyiuk tevékenységét. Szó esett az új gazdasági mechanizmusról is, amikor kijelentették, hogy várni pedig nem szabad semmiféle csodára, mert az új is csak olyan lesz, amilyenek ők maguk formálják.

E formáló munka sűrűjében tettünk látogatást, hogy képet kapjunk mindennapi életükről, gondjaikról és eredményeikről. Erről számolunk be most kezdődő cikksorozatunkban.

Dollár átszámítva...

A jó minőségű férfiöltönyöknek piacuk van — vallják az üzemben. Igazuk lehet teljes egészében. A gyenge árú nehéz eladni, s különösen nehéz a ruházati cikkekben. Itt ugyanis nemcsak a szövet minőségéről van szó, hanem a fazonról is, amely viszont nagyon változó. Ahol nem számolnak ezzel, ott nehéz lesz nyitvatartani a gyárkaput. Viszont ettől nem félnek a ruhagyárban, ami jó előjel az új gazdasági mechanizmust illetően.

Korszerűsíteni, modernizálni, hogy lépést tartsanak a világgal, ez most a legfőbb feladatuk. S milyen jó, hogy dollárban is képesek számolgatni.

— Piacot szereztünk — mondja Szabó Sándor főmérnök. — Jövőre 80 ezer fésűs öltönyt készítenek hazai szintetikus szövetből. Nyugati vevőink aláírták a szerződést.

A gyárnak van tradíciója a férfiöltönyök gyártásában. Valamikor egy év alatt 400 ezer öltönyt készítettek. De kérdés, hogy jó-e az a valamikori technika és technológia. A gépek nem csupán technikailag kopnak el, hanem erkölcsileg is.

— A megkopott gépek helyére vadonatújok érkeznek — válaszol a főmérnök. — Átszámítva: körülbelül 60 ezer dollár értékben. Ez

tranzakciós beruházás. Ha 17 ezer öltönyt eladunk a nyugati piacon, megtérül a gépek ára.

Ez igen, ahogy mondani szokták, ez az üzlet. Jó üzlet. Nem törvény az, hogy mi rossz üzleteket is köthetünk. Az élet egyébként kikényszeríti az ilyen előnyös tranzakciókat, hiszen ráfizetésből nem lehet megélni, előrehaladni meg különösen nem. A ruhagyár viszont meg akar élni a jövőben is.

Milyen gépek ezek?

Közvetlenül francia gépgyártókkal tárgyaltak a vásárlás ügyében. A gépek egyébként Franciaországból, Olaszországból és az NSZK-ból érkeznek. Slágernek számít a 12 gépegyeségből álló programvezérelésű gőzvasaló gépsor. A gépen formatartó vasalást lehet végezni, s a gép, úgy mond, függetlenül magát a dolgozóktól, mert nem úgy végzi a munkát, ahogyan a dolgozó akarja, mivel minden „kivánságot” betápláltak a gépbe, amely aszerint is végzi a műveletet.

Vásároltak több automatikus és félautomatikus varrógépet. Közülük is érdekes az az elektromos pneumatikus gép, amely egy időben hat különféle műveletet végez. A gép árát érzékelteti, hogy az NSZK-ban 30 ezer márkába kerül. Rendkívül érzékeny a gép, de nagy termelékenységűt biztosít, precíz és milliméternyi pontossággal végzi a varrást. Azt mondják, hogy a világon ez a legmodernebb gép, amelyet a ruháiparban használnak.

Nem kívánom felsorolni a megvásárolt gépeket, mind egyéknél az előzőekhez hasonló jelzőket lehetne elmondani. Jó gépek, modernnek, primák, a legfejlettebb technikai színvonalat képviselik. Beruházni valóban így kell, és így érdemes is. A gépek működtetéséhez kiépítik a gyárban a sűrített levegő vezetékeit, a kompresszorokat az olaszok szállítják. A géppark felhívását célozza az a 3 milliós befektetés, amelyet gyorsvarró gépekre, gomblyukázókra és varró-endlizókra költenek el.

A hazai piac is jól jár

Ilyen korszerű gépparkkal valóban meg lehet alapozni az exportot, sőt állandóan emelni lehet a mennyiséget is. Ugyanakkor a hazai piac is jól jár, mert a Szegedi Ruhagyárban készített exportöltönyökből a belkereskedelem is rendelhet: 60 ezer öltönyt máris megren-

delték és a gyár vállalta a szállítást.

Láttam azokat az orkánkabátokat is, amelyeket mostanában gyártanak bácsalmási üzemükben. Az olasz alapanyagból készített orkánkabát fazonban, gallérban, közbéliséssel ellátva pontosan olyan, mint akár a római vagy a milánói kirakatokban látható orkánkabát. Ebben az évben 40 ezer darabot, jövőre pedig 130 ezer darabot készítenek.

A felkészülés — gyakran hangoztatják ezt a gyáriak — jól halad a következő évi feladatokra, és végül is az új gazdasági mechanizmus követelményeire. E nagyszabású profilváltás újabb igényeket támaszt a műszakiakkal és minden dolgozóval szemben. Megerősítik a gyártmányfejlesztést, új modellekészítőt műhelyt hoznak létre a legkorszerűbb felszereléssel. E műhelyben mindent alaposan kikísérleteznek. Állandó modellbemutatót teremt nyitnak, ahol a gyár vevői bármikor megtekinthetik a legújabb termékeket.

Félelem nélkül

Az új mechanizmus önmagában nem változtat és 1968. január elején sem válik a víz borrá. Csak az alapos felkészülés segíthet jó előmenetelhez a későbbi éveken.

— Mi 1967-ben meg akarjuk alapozni üzemünket és megerősödni, stabilan lépni az új gazdasági mechanizmus útjára — mondja a gyár főmérnöke. — Ezért nálunk senkinek nem lehet félnivalója az újtól.

Az elindulás valóban helyesnek látszik, s nagy stabilitást eredményezhet a gyár minden dolgozójának a jövőt illetően. Természetesen mindez nem jelenti a teljes gondtalanságot később sem. Gondok ma is vannak bőségesen a Szegedi Ruhagyárban.

Gazdag István

Hitellel a tsz-tagoknak

A „falusi bankok” néven közismert takarékszövetkezetek néhány év alatt számottevő pénzügyi szolgáltatásokat nyújtanak tagjaiknak. Kimutatásuk szerint az év eddigi részében építkezési-takarozási célokra együttesen 115 millió forint, a háztáji és a kisegítő gazdaságok fejlesztése címén megközelítően 100 millió forint, fogyasztási hitelként pedig mintegy 415 millió forint kölcsönt folyósítottak a falusi lakosságnak. A már bevezetett pénzügyi szolgáltatások fenntartása mellett január elejétől az ország valamennyi takarékszövetkezte a termelőszövetkezeti tagok részére is ad ki hitellevelet. Ezt eddig csak a bérből-fizetésből élő takarékszövetkezeti tagok vehették igénybe. A termelőszövetkezeti tagok részére kiadandó hitellevelek minden megszorítás nélkül, értéküktől függetlenül minden hitelakcióba bevont cikkre igényelhetők. (MTI)

A pótfelajánlás egy részét túlteljesítették

A nemrégiben nagy fonószövő kombináta alakult Szegedi Textilművekben kiváló termelési eredményeket ért el eddig a kongresszusi munkaversenyben. Az áprilisban tett nyolcmillió forint értékű felajánlást, már korábban lényegesen túlteljesítették, s most a pótfelajánlást teljesítik. A vállalatok teljesítik. A feladatok teljesítésén felül termelt fonalak, szövetek értéke, az anyagtakarékoság és a jobb minőségű áruból származó többi bevétel értéke eléri a 20 millió forintot.

A minőségi munkában már a pótfelajánlást is túlteljesítették. Pótlagot ugyanis 333 000 forint megtakarítást vállaltak az eredeti 174 000 forint helyett és a jobb minőségű áruból származó többi bevétel már megközelíti a 400 000 forintot. Hozzájárult ehhez az eredményt a fonószövőnők prémiumrendszerének bevezetése is, a legutóbbi fizetésnél például mintegy 12 000 forint minőségi prémiumot kaptak a munkások.